

BOFIT Policy Brief
2017 No. 1

Jouko Rautava

Kiinassa talouspolitiikka ei pysy maan
muutosten vauhdissa

Suomen Pankki, BOFIT
Siirtymätalouksien tutkimuslaitos

BOFIT Policy Brief
Päätoimittaja Juuso Kaaresvirta

BOFIT Policy Brief 1/2017
7.2.2017

Jouko Rautava
Kiinassa talouspolitiikka ei pysy maan muutosten vauhdissa

ISSN 2342-205X (online)

Suomen Pankki
BOFIT – Siirtymätalouksien tutkimuslaitos

PL 160
00101 Helsinki
Puh: 010 831 2268
Fax: 010 831 2294
bofit@bof.fi

www.bofit.fi

Tässä julkaisussa esitetyt mielipiteet ovat kirjoittajan omia eivätkä välttämättä edusta Suomen Pankin kantaa.

Sisällys

Tiivistelmä	3
Kiina muokkaa maailmantaloutta	4
Kasvu hidastuu, rakenteet muuttuvat	4
Tammikuussa taas muistutus tilasto-ongelmista.....	5
Elvytyspolitiikka ruokkii velkaongelmaa	6
Nykyinen kasvutavoite johtaa väärään politiikkaan	7
Valuuttapolitiikan noidankehä	7
Odottavatko reformit puoluekokousta?.....	9

Jouko Rautava

Kiinassa talouspolitiikka ei pysy maan muutosten vauhdissa

Tiivistelmä

Kiinan talouskasvu on muihin maihin verrattuna edelleen nopeaa, vaikka BKT:n kasvu hidastui viime vuonna 6,7 prosenttiin. Kasvun hidastumisen ohella myös talouden rakenteet muuttuvat. Muutokset ja kehitys näkyvät niin tuotannossa, kysynnässä kuin työmarkkinoiden rakenteessa. Talouspolitiikka ei kaikilta osin ole kuitenkaan pysynyt muun kehityksen mukana, mikä aiheuttaa erilaisia jännitteitä ja häiriöitä. Tämä koskee niin velkaantumista lisäävää elvytyspolitiikkaa, aikansa eläneitä kasvutavoitteita, valuuttakurssi- ja rahapolitiikkaa kuin valtionyritysten reformeja. Vuoden jälkipuoliskolla tehtävien keskeisten henkilövalintojen jälkeen mitataan viimeistään nykyhallinnon halu ja kyky tarvittaviin muutoksiin talous- ja reformipolitiikassa.

Asiasanat: Kiina, kasvu, talousuudistukset, talouspolitiikka

Kiina muokkaa maailmantaloutta

Kiinan talouskasvu jatkoi viime vuonna hidastumistaan, mutta vajaan 7 prosentin kasvuvauhti on silti kova saavutus, sillä maailmantalous kasvoi vuonna 2016 vain noin 2–3 %. Suuren kokonsa ja nopean kasvunsa ansiosta Kiina vastasi ehkä kolmanneksesta maailmantalouden kasvusta. Vaikka tänä vuonna maailmantalouden ennustetaan elpävän ja Kiinan kasvuvauhdin hidastuvan edelleen, säilyttää Kiina keskeisen asemansa globaalin talouskasvun veturina.

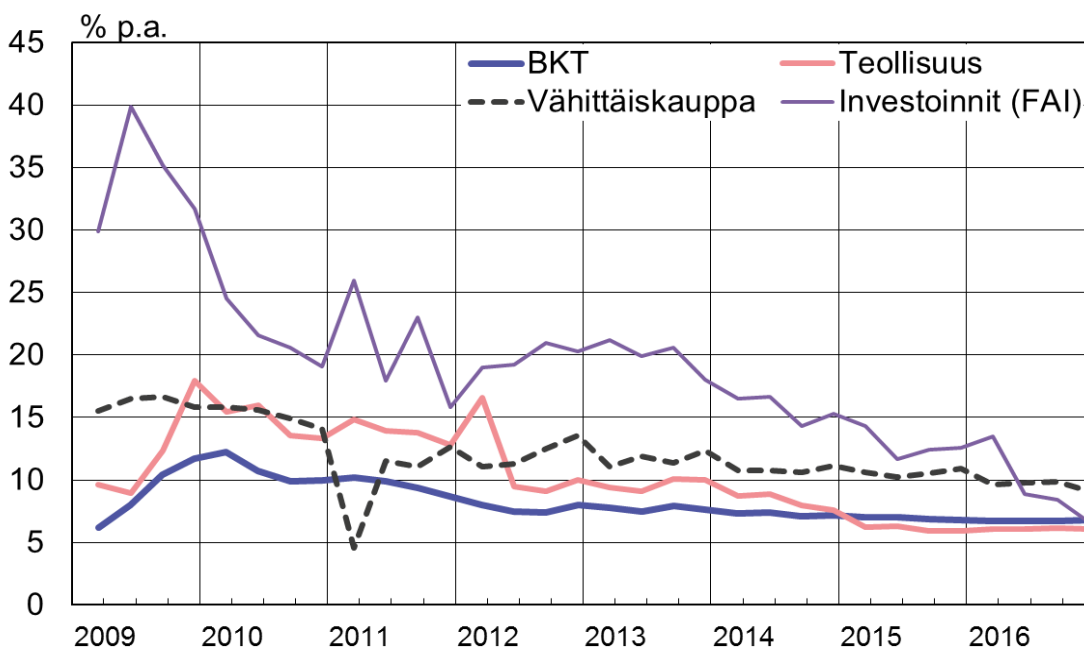
Kasvun ohella Kiinassa meneillään olevat rakenteelliset muutokset vaikuttavat kaikkiin maihin. Tämä näkyy kansainvälisten tuotantoketjujen uudelleenjärjestelyinä ja työvoimavaltaisen tuotannon siirtymisenä Kiinasta alemman tulotason maihin. Tulotason nousu näkyy myös Kiinasta ulos suuntautuvissa turisti- ja sijoitusvirroissa. Kiinan velkatilanne ja häiriöt rahoitusmarkkinoilla ovat puolestaan keskeinen huolenaihe globaalisti.

Suotuisan kehityksen jatkuminen Kiinassa edellyttää sitä, että talouspolitiikka tukee jatkossakin ihmisten ja yritysten toimintaa ja kekseliäisyyttä, mikä on kehityksen perusta. Tässä katsauksessa tarkastellaan Kiinan talouden muuttumista ja niitä jännitteitä, joita syntyy, kun talouspolitiikka ei pysy taloudessa tapahtuvien muutosten vauhdissa.

Kasvu hidastuu, rakenteet muuttuvat

Kiinan teollisuustuotannon kasvuvauhti hidastui 6 prosentin paikkeille jo pari vuotta sitten, ja sillä tasolla se on pysytellyt aina viime vuoden jälkipuoliskolle asti. Palvelusektoria kuvaava vähittäiskauppa kasvoi viime vuonna reaalisesti vajaan 10 prosentin vauhtia, vaikka kasvuvauhti hieman hiipuikin edellisvuosista. Myös nettiin perustuvien erilaisten palveluiden huima kasvu kertoo palvelusektorin teollisuutta nopeammasta kasvusta.

Kuvio 1. Kiinassa talouskasvu hidastuu

Lähteet: Macrobond ja BOFIT.

Tuotantorakenteen muutoksen seurauksena palveluiden osuus kokonaistuotannosta nousi viime vuonna 52 prosenttiin, kun taas teollisuuden osuus painui aavistuksen alle 40 prosentin. Alkutuotannon osuuden voimakas lasku ajoittui viime vuosituonnelle ja viime vuonna osuus BKT:stä painui jo alle 9 prosentin.

Rakennemuutoksen rajuudesta ja jatkumisesta antaa vihiä se, että maatalouden ja muun alkutuotannon osuus työvoimasta on yhä yli neljänneksen, vaikka osuus on viimeisen kymmenen vuoden aikana laskenut 14 prosenttiyksikköä. Teollisuudenkin työvoimaosuus kääntyi vuosikymmenien kasvun jälkeen pari vuotta sitten laskuun, ja tällä hetkellä teollisuus työllistää vajaat 30 % työvoimasta. Palvelusektorilla työllisten määrä sen sijaan kasvaa erittäin nopeasti ja sektori työllistää jo 42 % työvoimasta. Työvoiman määrä on häkellyttävät 775 miljoonaa, pelkästään rahoitussektori työllistää lähes 4 miljoonaa ihmistä.

Tuotantorakenteen muutokset heijastavat luonnollisesti kysynnän rakenteiden muutosta. Kasvumallin muutos investointi- ja vientivetoisesta kasvumallista kohti yksityisen kulutuksen vetämää kasvua on helposti nähtävissä katsomalla investointien kehitystä.

Viime vuonna kiinteiden investointien (FAI) reaalikasvu hidastui 9 prosenttiin, kun vain kolme vuotta aikaisemmin investointien kasvu huiteli 20 prosentin paikkeilla. Viimeisellä neljänneksellä kasvu oli vielä huomattavasti hitaampaa. Kiinteiden investointien kasvun voimakas hidastuminen enteilee sitä, että myös kansantalouden tilinpidon mukainen investointien kasvu on hidastunut ja investointien osuus BKT:stä jatkaa laskuaan. Varaa osuuden pienenemiseen toisesta on. Vuonna 2015 investoinnit kattoivat edelleen 43 % kokonaiskysynnästä, mikä on tavattoman korkea investointiaste niin Kiinan oman taloushistorian valossa kuin verrattuna muihin maihin.

Yksityisen kulutuksen 38 prosentin osuus BKT:stä puolestaan on edelleen erittäin pieni. Osuus on kuitenkin nousussa, sillä yksityisen kulutuksen kasvu jatkuu vahvana. Se ei kuitenkaan voi merkittävästi kiihtyä ja kompensoida investointien kasvun hidastumista, sillä kansalaisten reaalityulojen kasvu painui viime vuonna 6 prosentin pintaan. Julkista taloutta taas rasittavat ennestään voimakas talouden elvyttäminen ja investointien rahoittaminen. Julkinen kulutus ei siten voi tuoda merkittävää vetoapua kasvulle etenkin, kun sen osuus BKT:stä on alle 15 %.

Ulkomaankaupan (nettovienti) vaikutus Kiinan BKT:n kasvulukuihin on viime vuosina ollut marginaalinen. Viennin arvo suhteessa kokonaistuotantoon on kymmenessä vuodessa laskenut 36 prosentista noin viidenneksen viime vuonna, ja tuonti suhteessa BKT:hen on jo alle 20 %. Ulkomaankauppaosuus lasku on ollut odotettua ja osoittaa Kiinan talouden rakenteen muuttuvan tältäkin osin suurten kehittyneiden talouksien kaltaiseksi. Ulkomaankaupan osuuksien pieneneminen ei tarkoita sitä, että avoimuus ja ulkomaiset taloussuhteet olivat muuttumassa vähemmän tärkeiksi Kiinan kehitykselle.

Tammikuussa taas muistutus tilasto-ongelmista

Kiinan talouskehityksestä puhuttaessa on hyvä palauttaa mieliin maan tilastoihin liittyvät puutteet ja ongelmat, jotka vaikeuttavat luotettavan kokonaiskuvan hahmottamista. Esimerkiksi yrityskyselyiden ja sähkön kulutuksen perusteella talouskasvu näyttää olleen hyvin vaatimatonta vuonna 2015 ja piristyneen viime vuoden jälkipuoliskolla. Tuotantotilastoista tällaista syklisyyttä on vaikea nähdä. Virallisten tilastojen mukaan BKT:n vuosikasvu oli viime vuoden kaikilla kolmella ensimmäisellä neljänneksellä tasan 6,7 % ja viimeisellä neljänneksellä 6,8 %. Vaikka kasvu on epäilemättä ollut nopeaa, näin tasainen kehitys vaikuttaa epäuskottavalta maassa, joka käy läpi valtaisa muutosta.

Viimeksi tammikuussa saatiin hyvä muistutus tilasto-ongelmista, kun viranomaiset raportoivat Liaoningin maakunnan vääristelleen tällä vuosikymmenellä massiivisesti tilastojaan. Manipulointi

koski laajaa joukkoa tilastoja ja esimerkiksi budjettitulot raportoitiin viidenneksen todellisia tuloja suuremmiksi. Taustalla on vinoutunut kannustinjärjestelmä, joka ohjaa puolue- ja virkaurallaan eteenpäin pyrkiviä ihmisiä myös väärinkäytöksiin. On aiheellista epäillä, että keskushallinnon asettamalla liian korkeilla kasvutavoitteilla on asiassa oma roolinsa.

Yksittäisten lukujen tuijottamisen sijaan kannattaakin ehkä keskittyä suurempiin linjoihin ja katsoa asioita mahdollisimman monesta näkökulmasta. Samalla on hyvä pitää mielessä nopeasti muuttuvan maan suuret alueelliset ja toimialakohtaiset erot.

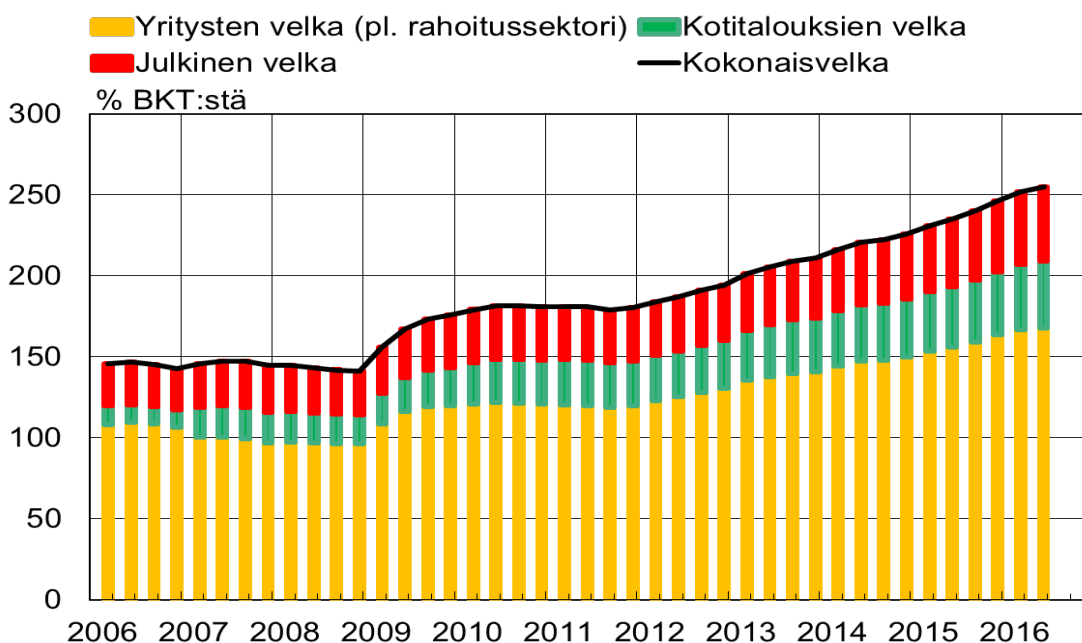
Elvytyspolitiikka ruokkii velkaongelmaa

Investointikehityksessä on silmiinpistävää se, että yksityisten investointien kasvu pysähtyi viime vuoden puolivälissä eikä se loppuvuonnaakaan yltänyt 3–5 % nopeammaksi. Investointien kasvu onkin levännyt julkisten investointihankkeiden varassa, mikä kertoo voimakkaasta elvytyspolitiikasta.

Kasvun tukeminen löysällä finanssi- ja rahapolitiikalla on kuitenkin johtanut kasvaviin ongelmiin, joista tärkein on velkatilanteen paheneminen. Uudella velalla ei enää saada entiseen tapaan kasvua aikaan, vaan velkaraha näyttää suurelta osin vain ylläpitävän kannattamatonta tuotantoa. Löysä rahapolitiikka on myös osatekijä asuntojen hintojen nopealle nousulle, virheinvestoinneille ja pääomien ulosvirtaukselle. Velka onkin noussut keskeiseksi Kiinan kasvunäkymiä varjostavaksi kysymykseksi.

Kiinan velkataakka on erittäin suuri verrattuna nousevien talouksien velkatasoihin. Erityisesti yritysten 170 prosenttiin BKT:stä noussut velka on tavattoman korkea suhteessa useimpiin kehittyneisiin maihin. Suuri osa tästä velasta on valtion ja paikallishallinnon omistamien yritysten ottamia luottoja. Velan kasvu on lisäksi ollut erittäin nopeaa. Vaikka velka on pääosin kotimaista ja etenkin julkisella puolella on suuret puskurit syntyvien ongelmien hoitamiseksi, tuskin mikään maa on Kiinan kaltaisella velkakehityksellä pystynyt välttämään kasvun hidastumista. Usein tilanne on päätenyt rahoituskriisiin.

Kuvio 2. Kiinan velkaongelma pahenee

Lähde: BIS.

Nykyinen kasvutavoite johtaa väärään politiikkaan

Löysä finanssi- ja rahapolitiikka heijastavat päättäjien pakonomaista tarvetta pitää yllä nykyistä kasvuvauhtia. Edellisen viisivuotiskauden alussa 2011 asetettiin tavoite kaksinkertaistaa asukasta kohden laskettu BKT vuoden 2021 Kiinan kommunistipuolueen satavuotisjuhliin mennessä. Tämä tarkoittaa 6,5 prosentin vuosittaista kasvua tulevina vuosina. Kiinan kasvun hidastuminen johtuu kuitenkin luonnollisista tekijöistä kuten työikäisen väestön vähenemisestä ja siitä, että Kiinan talouden valtava koko ja huomattavasti noussut elintaso jo sinällään vaikeuttavat entisenlaisen kasvuvauhdin ylläpitämistä. Kasvumallin muutos vetää myös kasvua alas, sillä palveluissa tuottavuuden kasvu on tyypillisesti teollisuutta hitaampaa.

Vaikka työmarkkinoista on tietoa niukasti, ne näyttävät kestäneen hyvin viime vuosina koetun kasvun hidastumisen. Työttömyyden huomattavasta kasvusta ei näy merkkejä. Kun valtavat ympäristöongelmat vielä muistuttavat holtittomien kasvutavoitteiden ongelmista, päättäjät joutuvat tosissaan miettimään kasvutavoitteiden mielekkyyttä.

Vastakkain talouspolitiikassa ovat kestävä kasvua painottava reformipolitiikka ja velkavetoinen elvytyspolitiikka. Vaikka asetelma on pitkään ollut esillä, vasta viime vuonna keskusteluun tuli uutta painoa korkeimpien päättäjien osallistuessa julkiseen keskusteluun. Ensin toukokuussa ”arvovaltainen henkilö” painotti puolueen päälehdessä velkavetoisen kasvun aiheuttamia ongelmia ja totesi kasvun väijäämättä hidastuvan. Kirjoittajan uskotaan edustavan presidentti Xi Jinpingin ajatuksia. Joulukuussa puolestaan raportoitiin presidentin itsensä sanoneen puolueen taluspäättäjille olevansa valmis joustamaan 6,5 prosentin kasvutavoitteesta, jos sen saavuttaminen kasvattaa liikaa maan velkataakkaa ja siitä koituvia riskejä.

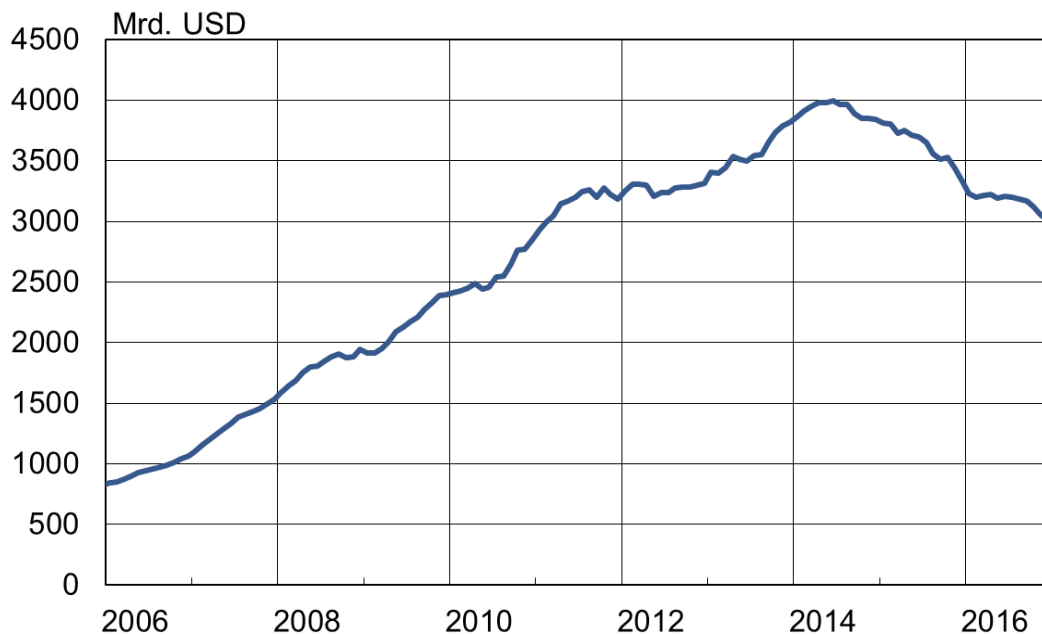
Valuuttapolitiikan noidankehä

Ulkomaankaupan ohella Kiinan rahoitusmarkkinat ovat vähitellen avautuneet, mikä on tuonut ihmisten ja yritysten ulottuville uusia mahdollisuuksia liike- ja sijoitustoiminnalle. Yksityiset kiinalaiset hajauttavat säästöjään ulkomaille ja yritykset laajentavat toimintojaan maailmalla yritysostoin. Odotukset talouskasvun hidastumisesta ja velkaongelman paheneminen kotimaassa lisäävät toimijoiden halua siirtää varojaan ulkomaille. Nämä tekijät aiheuttavat jännitteitä Kiinan valuutta- ja rahoitusmarkkinoilla, jotka toistuvasti purkautuvat erilaisina markkinahäiriöinä.

Vaikka Kiinan ulkomaankaupan ylijäämä on edelleen yli 2 % suhteessa BKT:hen, ylijäämä ei enää aikoihin ole riittänyt kattamaan pääomien ulosvirtauksen aiheuttamaa vajetta, joten maan valuuttavaranto on pienentynyt. Valuuttavaranto oli suurimmillaan vuonna 2014 noin 4 000 mrd. dollaria, minkä jälkeen se on ollut laskussa. Viime vuonna varannot laskivat 320 mrd. dollarilla 3 010 mrd. dollariin.

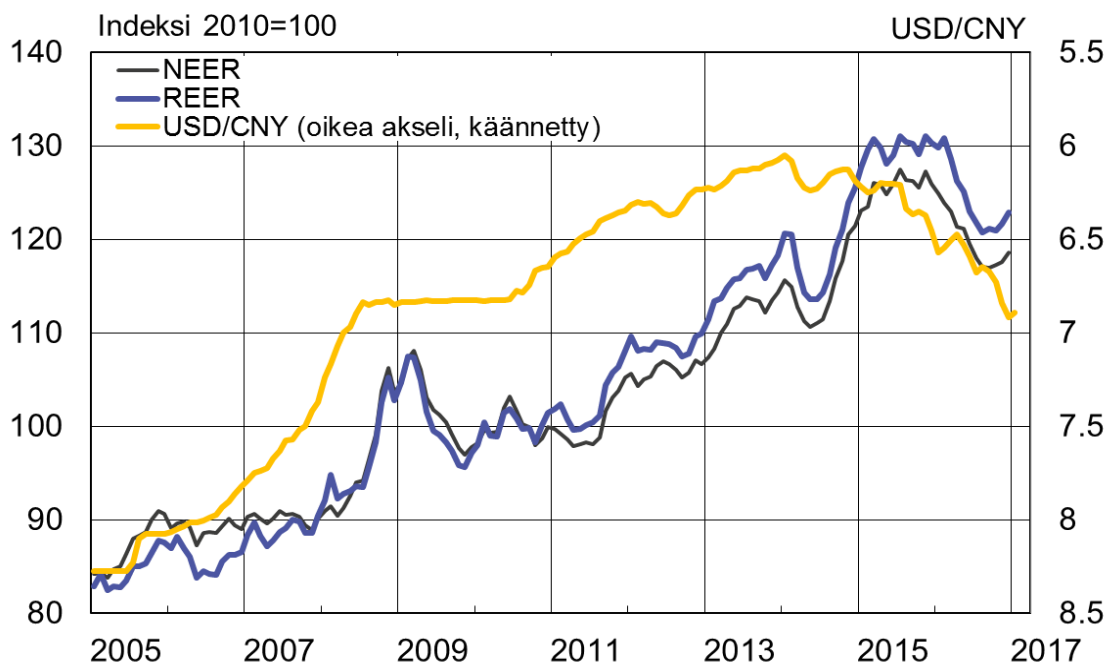
Valuuttavarannon tarkoituksena on maan ulkoisen maksuvalmiuden turvaaminen. Kiinassa sitä on viime aikoina käytetty myös valuutan tukiostoihin estämään juanin heikkenemistä suhteessa dollariin. Varantojen lasku ei vielä uhkaa Kiinan maksuvalmiutta, sillä ne ovat edelleen huomattavat suhteessa maan lyhytaikaisiin ulkomaisiin velkoihin ja tuonnin arvoon. Pidemmän päälle nykytilanne ei kuitenkaan ole kestävä, sillä pääomien ulosvirtaus, varannon supistuminen ja juanin heikkenemisodotukset ruokkivat toisiaan ja aiheuttavat epävarmuutta markkinoilla.

Kuvio 3. Kiinan mittavat valuuttavarannot ovat supistuneet

Lähde: Macrobond.

Kuvio 4. Juan on heikentynyt pari vuotta dollariin nähden

Lähde: Bloomberg.

Valuuttapakoa ja juanin heikentymispaineita hillitäkseen hallitus on mm. tiukentanut pääomaviennin rajoitusten valvontaa ja tulkintaa sekä määrännyt valtion yrityksiä kotiuttamaan vientisaamisiaan. Toimet näyttävät jo haittaavan vaihtotaseeseen laskettavia ulkomaisten yritysten osinkomaksujakin. Juanin vakautta korostaakseen keskuspankki on yrittänyt siirtää markkinoiden huomion

dollarikurssista valuuttakori-indekseihin, mutta tämä on osoittautunut vaikeaksi. Dollarin asema markkinoilla on täysin dominoiva, ja se näyttää ohjaavan keskuspankin omaakin toimintaa. Hongkongissa Kiinan keskuspankki on toimillaan kiristänyt juan-markkinoiden likviditeettitilannetta niin, että juan-korot alueella nousivat tämän vuoden alussa ajoittain kymmeneen prosentteihin.

Toimet ovat tukeneet juania, mutta samalla ne ovat murentaneet luottamusta Kiinan valuuttaan kansainvälisessä liiketoiminnassa. Juan-talletusten määrä Hongkongissa on lähes puolittunut vuoden 2015 huipustaan, mikä pienentää juaneissa annettavan rahoituksen pohjaa Manner-Kiinan ulkopuolella. Pankkien omistaman kansainvälisiä maksuviestejä välittävän SWIFTin mukaan kansainvälisessä maksuliikenteessä juanmääräisten maksujen arvo laski viime vuonna 30 % verrattuna vuoteen 2015. Joulukuussa juanin osuus kansainvälisestä maksuliikenteestä oli alle 2 % ja Kanadan dollari on taas noussut juanin ohi viidenneksi eniten käytetyksi valuutaksi.

Ulkomaisten taloussuhteiden näkymiä varjostavat vielä Yhdysvaltojen uuden hallinnon mahdolliset Kiinan tilannetta vaikeuttavat toimet, joista ei tätä kirjoittaessa ole vielä varmuutta. Geopoliittisten asioiden kytkytyminen talouskysymyksiin tarjoaa kuitenkin ainekset kaikille vahingolliseen sotkuun. Asetelmat Tyynenmeren alueella ovat joka tapauksessa muuttumassa sen seurauksena, että Yhdysvallat vetäytyi jo tammikuussa presidentti Trumpin päätöksellä Yhdysvaltojen johdolla neuvotellusta 12 maan TPP-vapaakauppasopimuksesta. Tämä antaa tilaa Kiinalle edistää sen kauppatapoja alueella.

Odottavatko reformit puoluekokousta?

Jännitteet Kiinan raha- ja valuuttamarkkinoilla heijastavat sitä, että politiikan tavoitteet ja välineistö eivät vastaa Kiinan markkinoiden nykytilannetta. Päätäjät ylikorostavat valuuttakurssin vakautta, vaikka valuuttakurssin tiukka säätely sopii huonosti yhteen juanin kansainvälistymisen ja pääomaliikkeiden vapauttamisen kanssa, jotka myös ovat hallituksen toivelistalla.

Rahapolitiikassakin korostuvat vielä hallinnollinen säätely ja luottojen suora ohjaus halutuille sektoreille eripituisten luottoinstrumenttien avulla. Markkinaperusteiseen korkopolitiikkaan on vielä matkaa, sillä mahdollista ohjauskorkoakaan ei ole vielä määritelty. Raha- ja valuuttapolitiittinen sekajärjestelmä ristiriitaisine tavoitteineen ei ole vakaalla pohjalla ja tuo mukanaan uusia häiriöitä myös kuluvana vuonna.

Kiinan markkinareformien tavoitteena on siirtyä selkeään korkopolitiikkaan ja joustavaan valuuttakurssiin. Nykytilanne kannustaa harkitsemaan, josko olisi aika ottaa askelia tavoitteiden suuntaan.

Rahoitusmarkkinat ovat toistaiseksi olleet Kiinan uudistuspolitiikan keihäänkärki, ja paljon on myös saatu aikaan. Viimeksi joulukuussa avattiin Hongkong-Shenzhen -pörssiyhteys, joka lisää sijoitusmahdollisuuksia Kiinaan ja Kiinasta ulos. Uudistusvauhti näyttää kuitenkin hidastuneen ja monet viimeaikaiset toimet raha- ja valuuttamarkkinoilla merkitsevät taka-askelia uudistuspolitiikassa. Monilla muilla sektoreilla, kuten valtionyritysten kohdalla, uudistuksia ollaan vasta aloittelemassa.

Talou uudistusten syventäminen on kysymys, joka ratkaistaan Kiinan poliittisessa ytimessä. Voi olla, että suuria muutoksia talous- ja reformipolitiikkaan ei nähdä ennen tämän vuoden jälkipuoliskolla pidettävää keskeistä puoluekongressia, jossa presidentti Xin on määrää sementoida valta-asemansa keskuskomitean, politbyroon ja sen pysyväiskomitean henkilövalinnoilla. Viimeistään tämän jälkeen mitataan päättäjien todellinen halu ja kyky edetä uudistusrintamalla.

- 2013 No 1 K.C. Fung, Hsiang-Chih Hwang, Francis Ng and Jesús Seade: International trade and production networks: Comparisons of China and greater China versus India and South Asia
 No 2 Heli Simola, Laura Solanko and Vesa Korhonen: Näkökulmia Venäjän energiasektoriin
 No 3 Heli Simola, Laura Solanko and Vesa Korhonen: Perspectives on Russia's energy sector
 No 4 Hubert Fromlet: The Chinese Government Debt – What Do We Know and What Should Be Done?
 No 5 Laura Solanko and Lauri Vilmi: Globaalit energiamarkkinat murroksessa
 No 6 Laura Solanko and Lauri Vilmi: The transformation of global energy markets
 No 7 Andrei Yakovlev: Is there a 'new deal' in state-business relations in Russia?
 No 8 Ilkka Korhonen, Vesa Korhonen, Seija Lainela and Laura Solanko: Venäjän kasvu vaatii muutakin kuin energiaa. BOFIT Venäjä-tietoisku 2013
 No 9 Sergey Vlasov: Analysis of Russia's fiscal sustainability under the new fiscal rules
 No 10 Heli Simola: Turkin talous – saadaanko kasvu kestäväälle pohjalle?
 No 11 Juuso Kaarevirta, Ilkka Korhonen, Jouko Rautava, Heli Simola and Laura Solanko: Kiina ja uudistusten aika. BOFIT Kiina-tietoisku 2013
- 2014 No 1 Jouko Rautava: Crimean crisis will cost Russia too
 No 2 Jouko Rautava: Krimin kriisi on jo nyt tullut kalliiksi Venäjälle
 No 3 Heli Simola: Tracing trade interdependency between EU and East Asia
 No 4 Heli Simola and Laura Solanko: Kaasu jälleen kiistakapulana Venäjän ja Ukrainan välillä
 No 5 Heli Simola and Laura Solanko: Gas once again a bone of contention between Russia and Ukraine
 No 6 Ilya Voskoboinikov and Laura Solanko: When high growth is not enough: Rethinking Russia's pre-crisis economic performance
 No 7 Ilkka Korhonen, Vesa Korhonen, Seija Lainela, Heli Simola and Laura Solanko: BOFIT Venäjä-tietoisku 2014
 No 8 Zuzana Fungáčová and Laurent Weill: A view on financial inclusion in Asian countries
 No 9 Heli Simola: Russia's restrictions on food imports
 No 10 Zuzana Fungáčová and Ilkka Korhonen: Ukrainian banking sector in turmoil
 No 11 Yin-Wong Cheung: The role of offshore financial centers in the process of renminbi internationalization
 No 12 Lev Freinkman and Andrei Yakovlev: Institutional frameworks to support regulatory reform in middle-income economies: Lessons from Russia's recent experience
 No 13 Yao Lei: Policy discussion of internet finance in China
 No 14 Riikka Nuutilainen: Shanghai ja Hongkongin pörssiysteistyökoikeilu avasi Kiinan osakemarkkinat ulkomaisille yksityissijoittajille
 No 15 Hubert Fromlet: Deregulation of financial markets and the risk of financial crises: Lessons from Sweden for China and other emerging economies
 No 16 Annikki Arponen, Ilkka Korhonen, Riikka Nuutilainen, Jouko Rautava and Heli Simola: BOFIT Kiina-tietoisku 2014
- 2015 No 1 Alexey Kudrin and Evsey Gurvich: A new growth model for the Russian economy
 No 2 Heli Simola: Venäjän valuuttavaranto ja rahastot
 No 3 Stephan Barisitz and Zuzana Fungáčová: Ukraine: Struggling banking sector and substantial political and economic uncertainty
 No 4 Heli Simola: Russia's international reserves and oil funds
 No 5 K.C. Fung, Alicia Garcia-Herrero and Jesús Seade: Beyond minerals: China-Latin American Trans-Pacific supply chain
 No 6 Anni Norring: Suomen ja Venäjän välisten sijoitusten tilastot
 No 7 Vesa Korhonen, Zuzana Fungáčová, Laura Solanko, Ilkka Korhonen ja Heli Simola: BOFIT Venäjä-tietoisku 2015
 No 8 Yang Yao: When are fixed exchange rates an appropriate policy tool for growth?
 No 9 Heli Simola: Rebalancing of demand in China – illustrating possible effects with an input-output analysis
 No 10 Ilkka Korhonen: How fast can Russia grow?
 No 11 Jouko Rautava, Riikka Nuutilainen, Anni Norring, Ilkka Korhonen ja Jyrki Kallio: BOFIT Kiina-tietoisku 2015
- 2016 No 1 Riku Niemi: The Eurasian Union – much potential, little results
 No 2 Andrei Yakovlev: What is Russia trying to defend?
 No 3 Andrei Yakovlev, Lev Freinkman and Anton Zolotov: Domestic and external factors in the development of Russia's economic think tanks sector
 No 4 Mikko Mäkinen: Nowcasting of Russian GDP growth
 No 5 Ilkka Korhonen, Tuomas Forsberg, Vesa Korhonen ja Heli Simola: BOFIT Venäjä-tietoisku 2016
 No 6 Heli Simola: Economic relations between Russia and China – Increasing inter-dependency?
 No 7 Ivan Lyubimov: Are educational reforms necessarily growth-enhancing? Weak institutions as the cause of policy failure
 No 8 Laura Solanko: Opening up or closing the door for foreign trade – Russia and China compared
 No 9 Heli Simola ja Vesa Korhonen: Arktisen alueen taloudellinen merkitys Venäjälle
 No 10 Masaaki Kuboniwa: Estimating GDP and foreign rents of the oil and gas sector in the USSR then and Russia now
 No 11 Masaaki Kuboniwa: Considerations on new Rosstat data on the contribution of Russia's military goods sector to GDP growth in recent years
- 2017 No 1 Jouko Rautava: Kiinassa talouspolitiikka ei pysy maan muutosten vauhdissa